

[Foged.]

fonden, såsnart denne er over 5 pct. Vi kan tiltræde lovforslaget som helhed, men vil gerne have lov til at se på det i et udvalg.

Clausen (Olufskjær): Jeg kan i det store og hele anbefale lovforslaget. Jeg er ligesom venstres ærede ordfører betænkelig ved den rentesats, der er foreslået, og ville finde det rimeligt at gå over til en højere rentesats. Jeg er ikke så begejstret for afsnittet om udlån til traktorer. Jeg mener, at disse maskiner er endnu altfor fintfølende til at være i fælleseje. Det er min erfaring, at indenfor sådanne sammenslutninger — og de findes jo mange steder — opstår der ret store gnidninger mellem disse naboer, og det skulle jo ikke være tanken med det. Derfor mener jeg, at man skal være noget forsigtig med at tage traktorer med i loven. Det er vel også erkendt ved lovforslagets udarbejdelse, da man i § 3 har en bestemmelse om, at statskassen skal gå med i risikoen, hvilket jeg finder meget uheldigt. Jeg kan ikke se, at der er nogen rimelighed i, at de herrer journalister eller arbejdsmændene i Rødovre, for at nævne nogle, skal være med til at dække tab på lån, som er givet til en kreds af landbrugere i Vestjylland. Jeg og mit parti vil gerne være med til at se på lovforslaget, men der skal gode argumenter fra den højtærede landbrugsminister til, for at vi kan godtage § 3 uforandret. De øvrige paragraffer er en følge af lovens udvidelse til at gælde en større kreds, hvad man naturligvis må tage hensyn til ved lovens udformning.

Jeg kan iøvrigt anbefale lovforslaget til velvillig behandling her i tinget, men jeg har gerne villet gøre opmærksom på de nævnte forhold.

Aage Fogh: Jeg vil takke den højtærede landbrugsminister for det fremsatte lovforslag, men jeg vil også gerne have lov til at gøre den bemærkning, at forslaget her jo tildels har relation til en ønskeseddel, der er blevet fremsat fra De samvirkende danske Indkøbsforeninger, og i forhold til denne ønskeseddel ligger det sådan, at på visse områder har ministeren fulgt sedlen, og det er vi glade for, på andre områder

har han ikke fulgt den, det kan vi ikke forstå, og på et tredje område har han fundet på noget selv, og det er ikke så godt. Men jeg skal omtale enkelthederne.

Vi er glade for, at vi får den ændring i loven, at man nu kan yde lån til alle tekniske hjælpemidler både i landbruget og i landhusholdningen. Det er kvindernes ligestilling, det gælder; det kunne jo også lige passe, nu vi har en kvindelig handelsminister, at vi så ikke skulle kunne få gennemført den ændring. Vi har søgt om det tidligere, men ikke fået det; nu er det medtaget. Det er det eneste rimelige, og vi takker som sagt for det.

Vi er ligeledes tilfredse med, at vi får lov til at yde indtil 10 000 kr. i lån til indkøb af traktorer. Det ærede medlem hr. Foged efterspurgte resultater af de undersøgelser, vi havde i gang indenfor indkøbsforeningerne på dette område, og det er rigtigt, at vi har en 2-årig undersøgelse med ca. 50 landbrug i gang, men den afsluttes først til juli måned. Da håber vi at resultaterne er fremme, og jeg tror, de vil vise, at hvis der skal være fornuftig økonomi i anvendelsen af traktorer i de mindre landbrug, så må det være i fællesskab. Derfor har vi allerede nu i loven fået indsat den bestemmelse, at der kan lånes op til 10 000 kr. af tre mand, når de gennemsnitlig ikke har over 20 000 kr. i grundværdi.

Forhøjelsen fra 1 500 til 2 000 kr., som kan udlånes til den enkelte, er vel tilfredsstillende under de gældende forhold, men det er jo ingen hemmelighed, at man ønsker at gå betydelig videre. Det skal jeg sige lidt om til slut i min tale.

Hvad reservefonden angår, er vi selvfølgelig også glade for den ændring, at vi ikke er tvunget til at skulle samle reserver udover de 10 pct. Praktisk talt alle foreningerne har meget mere, og derfor kan det være fornuftigt, at vi får lov til at bruge en del af reserverne til andre formål, der kan tjene foreningernes virksomhed.

I samme forbindelse vil jeg gerne nævne spørgsmålet om statens risiko. Det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær) var inde på det og sagde, at der skulle meget stærke argumenter fra landbrugsministerens side til, for at han kunne give tilslutning. Det stærkeste argument er vel, at statens